

denne Regulering, da han jo tidligere har gjort nogle Bemærkninger om, at det er væsentlig disse sine nærmere Landsmænd, han tænker paa.

Altsaa, for Arbejdsforholdene indenfor Tobaksindustrien er utvivlsomt Arbejdsløsheden blevet ikke saa ubetydeligt formindsket. Vedrørende Skotøjsindustrien ligger Stillingen noget mere uklart. Det højeste, man er i Stand til at sige om Ordningens Virkning, er dette, at Arbejdet har kunnet opretholdes, Arbejdsløsheden er ikke vokset, saaledes som den tidligere stadig gjorde det. Men det er meget rigtigt paapeget af forskellige Talere, baade af det ærede Medlem Hr. Stauning og af det ærede Medlem Hr. Drachmann, at det er Forhold vedrørende Ordningen, som har medført, at den for Skotøjsfabrikationsvirksomheden har haft mindre øjensynlig Effektivitet. Det er bl. a. den Omstændighed, at store Bestillinger, der var gjort før Ordningen, skulde effektueres, at man maatte tage Hensyn til, at hvad der allerede var betalt, maatte komme ind i Landet. Dernæst er der den Omstændighed, at for Skotøjsfabrikationens Virksomhed skiftede Ordningen efter et Par Maaneders Forløb, og endelig og ikke mindst er der den Omstændighed, at det for dette Fag utvivlsomt vilde have Betydning, om Ordningen kunde virke paa noget længere Sigt. Jo mere roligt og sikkert man havde vidst, at Ordningen eksisterede, desto mere Udbytte vilde der kunne være opnaaet deraf. Men trods de meget ugunstige Forhold, hvorunder Skotøjsreguleringen har virket, tror jeg dog ogsaa, man har kunnet drage som Resultat ud af den, at den har virket til Bedring af Arbejdsforholdene i denne Industri.

Dernæst er det konstateret, at Ordningen ikke har medført nogen Prisforhøjelse. Det er konstateret ved de Oplysninger, der foreligger, at en saadan Prisforhøjelse ikke er sket. Snarere har Priserne været nedadgaende. Givet er det, at de udenlandske Fabrikata, som har været indført under denne Ordning i overmaade store Mængder, er kommet ind i Landet til den Pris, hvortil de kan sælges fra Udlandet, uden at man har fordyret dem ved Toldgrænsen udover den normale Told, man har lagt paa dem; de er kommet ind til den normale Pris og er ikke blevet fordyret ved Ordningen, og for de indenlandske Varers Vedkommende har der været en nedadgaende Tendens.

Dette er de to første Ting, der er blevet konstateret, og som viser, at en Importregulering vil kunne gennemføres til Gode

for Arbejdsforholdene og uden Skade for Forbrugerne, naar den gennemføres paa en hensigtsmæssig Maade. Derimod tror jeg, man maa erkende, at Importreguleringen har været til Vanskelighed for Importørerne og til større Vanskelighed for Importørerne end nødvendigt. Det siger sig selv, at en Importregulering altid maa være vanskelig overfor Importørerne; men den har været til større Vanskelighed for disse end nødvendigt, og jeg er ikke sikker paa, at der er taget forstandige Hensyn helt igennem til de forskellige Importinteresser, der i denne Sag burde have naturlig Ligestilling.

Endelig har Spørgsmaalet om, hvorledes da Udlandet har maattet stille sig til denne Ordning, nu faaet en Art Besvarelse. At en Ordning af denne Art vilde fremkalde Vanskeligheder med Udlandet, har alle været klar over fra første Færd. Det er noget, man ved, at naar et Land gaar ind i en ny Ordning, vil man kunne møde visse Indsigelser fra Udlandets Side. I Krigens Tid bestod hele det udenrigspolitiske og handelspolitiske Arbejde i at imødegaa de Vanskeligheder, som kom fra Udlandet, og at overvinde disse Vanskeligheder. Det er dertil, Politik er, til at skabe de bedst mulige Kaar for det Folk, hvori Politikken virker, ogsaa overfor de Vanskeligheder, som maa opstaa og altid vil opstaa i denne Verden udefra. Men det vil være naturligt, at gøre Forskel paa de selv-fremkaldte Vanskeligheder, som denne Sag har voldt, og de Vanskeligheder, som ligger i selve Sagen. Thi at der i Sagen er selv-fremkaldte Vanskeligheder, har den højtærede Handelsminister meget tydeligt skildret.

Skønt det udtrykkelig ved denne Sags første Behandling i August blev udtalt fra vor Side, at vi maatte fastholde, at denne Ordning skulde være en Valutakriseforanstaltning og derfor burde rettes mod de valutausikre eller de valutavage Lande — hvad man nu vil kalde dem — imod Indførsel her til Landet af deres Varer og ikke imod de valutastærke eller valutasiske Lande, og skønt det fra Regeringens Side blev erklæret, at selv om man ikke vilde sætte noget ind derom i Loven, vilde man dog respektere denne Opfattelse, er man dog gaaet til at udføre Loven ganske stik imod de Forpligtelser, man havde paataget sig. Den højtærede Handelsminister, som ikke er ansvarlig for den Maade, hvorpaa Loven blev sat i Kraft i August, da han ikke var Minister, har skildret, hvorledes man begyndte med Anvendelse af Kompen-